

De Omroeper

Informatieblad van de
Evangelisch-Lutherse gemeente Zutphen
(preekplaatsen Zutphen, Tweekelo en Hengelo)

41^e jaargang, nr. 4 december 2021 – januari 2022

Kerkgebouw

Beukerstraat 10, 7201 KP Zutphen tel.: 0575-516593

Postadres: Korte Beukerstraat 15, 7201 KP Zutphen

Secretariaat: ELG Zutphen, p/a Heeckerenlaan 24

7203 BC Zutphen; e-mail: janvanbeijeren@planet.nl

Kerkdiensten in Zutphen

Elke zondag om 10.15 uur

Predikant

Mw. ds. Louisa Vos, Backermarke 59, 8016 LJ Zwolle

tel.: 06-44113497; e-mail: louisa.vos@gmail.com

Ledenadministratie

Dhr. Peter Folmer, Ramshof 19, 7232 DA Warnsveld

tel.: 0575-521437; e-mail: peter@folmer-pruis.nl

Koster

Dhr. Peter van der Zalm, Rossinistraat 10, 7204 NX Zutphen

tel.: 0575-523838

Cantor

Mw. Agnes Bedeker, Van Hoornlaan 52, 7207 JL Zutphen

tel.: 0575-527845; e-mail: a.b.bedeker@online.nl

Organist

Dhr. Jan de Ruiter, tel.: 06-50228776; ruiterjade@hotmail.com

Website: www.luthersegemeentezutphen.nl

info@luthersegemeentezutphen.nl

Wie op **facebook** zit en "Lutherse gemeente Zutphen" intikt komt op onze site.

Namen, telefoonnummers en e-mailadressen van de kerkenraadsleden vindt u in het Kerkenwerkboekje.

Inhoud:

Alweer: corona	3
Overweging	3
De tweede taal	6
Een roze fris ontloken	7
Kerst en Epifanie	11
Afscheid van onze cantrix Agnes Bedeker	14
Gemeentedag 17 oktober	20
Collecteopbrengsten en bloemengroet	21
Uit het oog, niet uit het hart	22
Kerkdiensten	24

Alweer corona

Dachten we eindelijk weer te mogen zingen in de diensten, blijken er opeens massaal zoveel coronabesmettingen te zijn, dat zelfs de ziekenhuizen in deze regio een opnamestop moesten invoeren. Dat heeft ertoe geleid dat de kerkenraad zeer tot zijn spijt heeft moeten besluiten dat voorlopig de kerkdiensten niet meer toegankelijk zijn voor kerkgangers anders dan die er "ambtshalve" moeten zijn.

Natuurlijk zijn de diensten wel online te volgen voor wie over een smartphone, tablet of computer met internetaansluiting beschikt.

Natuurlijk hoopt de kerkenraad dat deze situatie snel verbetert; in het "woensdagbericht" van ds. Vos wordt u vanzelfsprekend op de hoogte gehouden.

Jan van Beijeren

Overweging

Een mooie herinnering uit mijn kindertijd is het kerstverhaal dat de onderwijzer of de onderwijzeres op de lagere school vertelde, de laatste dag voor de kerstvakantie. Een hoofdpunt te midden van al die verhalen was het verhaal over een hondje dat zoek geraakte, vele wegen ging, van alles meemaakte, maar zou het goed komen met het hondje? Uiteindelijk kwam het goed, hij kwam weer terecht in zijn eigen huis, bij zijn eigen baasje.

Ik vond het heerlijk om naar het verhaal te luisteren, en was altijd weer een beetje verdrietig wanneer dat ene moment voorbij was. Het voelde als een echt kerstverhaal, ook al ging het helemaal niet over Jezus, of over de kribbe. Het was goed: er waren ondanks gevaren onderweg goede grote en kleine mensen die het hondje hielpen om weer verder te trekken. En zo bleef bij alle gevaarlijke momenten de hoop levend. En dan het moment dat hij weer thuis kwam, en zijn baasje diep ontroerd was en het hondje natuurlijk ook, dat was voor mij een onvoorstelbaar grote vreugde. Het was een verhaal van goedheid, liefde en hoop, dat paste bij onze kinderwereld.

We gaan aan op de Adventstijd en het Kerstfeest. Laten we ons daarop concentreren. Niet doof, niet blind voor de moeilijke omstandigheden waarin vele mensen leven, niet doof, niet blind voor de grote vraagstukken, maar laten we ons in geloof concentreren om geestkracht en woorden te vinden die nodig zijn om verhalen van hoop en liefde, van vrede en gerechtigheid te kunnen vertellen. Aan wie het maar horen wil. Laten we woorden van hoop zaaien onder de mensen, in de gemeente, in Zutphen, waar onze voeten ons brengen.

Ik nam het gedicht van Charles Péguy eerder in het woensdagbericht op:

*Het geloof waar ik het meest van hou, zegt God, is de hoop.
Geloof, dat verwondert me niet.*

*Ik ben overal zo zichtbaar aanwezig,
in de zon en de maan en de sterren aan de hemel
en in 't gewemel van de vissen in de rivieren,
en in alle dieren,
en in het hart van de mens, zegt God,
dat het diepste is
en het meest in het kind
dat het liefste is
dat ik ooit heb geschapen.
In alles wat boven en onder is*

*ben ik zo luisterrijk aanwezig,
dat geloven, zegt God, in mijn ogen geen wonder is.
Ook liefde verwondert me niet, zegt God.
Er is onder de mensen zoveel verdriet,
soms niet te stelpen,
dat je toch vanzelf ziet
hoe ze elkaar moeten helpen.
Ze zouden wel harten van steen
moeten hebben als ze voor een
die tekort heeft het brood
niet uit hun mond zouden sparen.
Nee, liefde, zegt God, dat verwondert me niet.*

*Maar wat me verwondert, zegt God, is de hoop.
Daar ben ik van ondersteboven.
Ze zien toch wat er in de wereld allemaal omgaat
en ze geloven dat het morgen allemaal omslaat.
Wat een wonder is er niet voor nodig
dat zij dat kleine hoopje hoop nooit als overbodig ervaren
maar met voorzichtige gebaren
in hun hand en in hun hart bewaren,
een vlammetje dat keer op keer weer
wankelt en dreigt neer te slaan
maar altijd weer weet op te staan,
en nooit wil doven.*

*Soms kan ik mijn eigen ogen niet geloven.
Geloof en liefde zijn als vrouwen.
Hoop is een heel klein meisje van niks.
Zij stapt op tussen de twee vrouwen
en iedereen denkt: die vrouwen houden
haar bij de hand,
die wijzen de weg.
Maar daarvan heb ik meer verstand,
zegt God, ik zeg:*

*het is dat kleine meisje hoop
dat al wat tussen mensen leeft
hun heen en weer geloop
licht en richting geeft.
Want het is dat kleine meisje hoop
- je ziet het zwak zijn, bang zijn, beven,
je denkt soms dat het zo onooglijk is -
het is dat kleine meisje hoop
dat de mensen zien laat, zien soms even,
wat in het leven mogelijk is.*

*Het geloof, zegt God, waar ik het meest van hou,
de liefde waar ik het meest van hou, is de hoop.
Geloof, dat verwondert me niet.
Liefde, dat is geen wonder.
Maar de hoop, dat is haast niet te geloven.
Ikzelf, zegt God, ik ben ervan ondersteboven.*

Ds. Louisa Vos

De tweede taal *Uit: "In het voorbijgaan", Huub Oosterhuis, 1968, p 237*

Er zijn twee talen in de taal, twee manieren van spreken, twee niveaus van taalgebruik. Er is een taal van klare waarheden en formules, de taal van de heldere logica, objectieve informatie, exacte wetenschap. Er staat wat er staat, je zegt wat je bedoelt, zo precies mogelijk en eenduidig. Spreken is dan: het raadsel ontraadselen, definiëren, omgrenzen. Dit is dit, en niet dat, één is één en $2=2$, dood is dood. Een taal van termen, een gesloten geheel van afgesproken uitdrukkingen. Taal van afdoende oplossingen en ondubbelzinnige antwoorden.

Het is goed dat deze taal er is, onze wereld kan niet zonder, en ieder verstaat en spreekt die taal wel een beetje. Maar nooit als hij zijn hart wil luchten en zeggen wil wat in hem is, verborgen en bijna onnoembaar. Als het gaat over liefde en dood en god en mens, is

die eerste taal die manier van spreken niet alleen ontoereikend, maar ook gevaarlijk.

Er is een tweede taal, diep onder de eerste, als een veel oudere aardlaag, of wijd om de eerste heen; tweede in aandacht en waardering; ook weerlozer en bescheidener dan de eerste. De taal van wat eigenlijk niet te zeggen is Die je spreekt om niet helemaal te hoeven zwijgen. De taal van de ontroering en van de extase. Als het even ergens over gaat, over mooi of lelijk, fijn of ellendig, proberen en stotteren wij die taal; dan vallen dogma's en redeneringen uit onze handen en zoeken we naar beelden, brokstukken visioen, flarden van dromen en intuïties, kreten, aanroepingen: jij-mens, jij-god, jij-dood....

Zoals in dit joodse lied:

Waarheen ik ook ga – Jij!
Waar ik ook sta – Jij!
Alleen maar Jij, en weer Jij, en altijd Jij!
Jij, Jij, Jij!
Als het mij goed gaat – Jij !
Als het me pijn doet –Jij!
Jij, Jij, Jij!
Hemel – Jij; aarde Jij;
Boven – Jij; benden – Jij;
Waarheen ik mij ook wend, aan ieder einde
Alleen maar Jij en nog eens Jij en altijd Jij!
Jij, Jij, Jij!

Een roze fris ontloken

Er bestaan veel soorten rozen, maar er zijn er ook die niet tot het plantengeslacht Rosa behoren, zoals de Lutherroos en de Kerstroos (Helleborus niger L.).

De Lutherroos kent u natuurlijk. Luther heeft een prachtige tekst geschreven met uitleg over de betekenis van die roos. Hij schrijft in 1530 in een brief aan zijn vriend Justus Jonas:
 "Het binnenste is een kruis, geheel zwart, het staat in een hart dat zijn natuurlijke kleur heeft om

mijzelf steeds in herinnering te brengen dat het geloof in de gekruisigde zalig maakt. Want wie van harte gelooft, wordt gerechtvaardigd al is het een zwart kruis, dat doet afsterven en pijn moet doen, toch laat 't dat hart zijn kleur behouden. Het verderft de natuur niet; dat is het maakt ons niet dood, maar behoudt ons ten leven. De rechtvaardige leeft immers door zijn geloof in de gekruisigde. Zulk een hart moet midden in een witte roos staan om aan te duiden dat het geloof vreugde, troost en vrede geeft, daarom moet de roos ook wit en niet rood zijn, want wit is de kleur van alle geesten en engelen. Zo'n roos staat in een hemelsblauw veld om duidelijk te maken dat we in de geest en in het geloof reeds nu deel hebben aan de komende hemelse vreugde: we zijn er reeds in, levende in de hoop, al is het nog niet openbaar. En om dat blauwe veld een gouden ring waarmee gezegd wordt dat die zaligheid in de hemel eeuwig duurt en geen einde heeft en zoveel kostbaarder is dan alle aardse vreugde en genot, als het goud schoner en kostbaarder dan alle metalen."

Kerstroos

De kerstroos kent u misschien ook wel, de plant met mooie witte bloemen, die in de late herfst en winter in veel bloemenwinkels staat te lonken naar kopers.

In diverse liederen in ons liedboek komt de roos voor.
Het bekendst is wel lied 473:

*Er is een roos ontloken
uit barre wintergrond,
zoals er was gesproken
door der profeten mond.
En Davids oud geslacht
is weer opnieuw gaan bloeien
in 't midden van de nacht.*

*Die roos van ons verlangen,
dat uitverkoren zaad,
is door een maagd ontvangen
uit Gods verborgen raad.
Maria was bereid
toen Gabriël haar groette
In 't midden van de tijd.*

*Die bloem van Gods behagen
heeft, naar Jesaja sprak,
de winterkou verdragen
als allerdorste tak.
O roos, als bloed zo rood,
God komt zijn volk bezoeken
in 't midden van de dood.*

De roos verwijst in dit lied steeds naar Christus. De tekst van Jan Wit is een heel vrije bewerking van het Duitse lied "Es ist ein Ros entsprungen", dat ook in het EKG is opgenomen. Maar in de oorspronkelijke tekst van dit lied (in vele talen is de melodie gebruikt, ook voor andersoortige liederen dan kerstliederen) verwijst de roos naar Maria. Die tekst is mondeling in de bisdommen Trier, Speier en Mainz al verbreid geweest in de 16^e eeuw. Volgens het Compendium (1977) bij het Liedboek voor de Kerken waren er toen wel 23 strofen van dit lied, waarbij de roos als allegorie van

Maria werd gebruikt. In de middeleeuwen werd de roos stevast als zinnebeeld van Maria gebruikt. Pas veel later is de roos de aanduiding van Christus geworden, ook in de Duitstalige versie. De zinsnede “der profeten mond” in strofe 1 verwijst naar Jesaja

11: 1, waar ik lees (NBV 2021) “Maar uit de stronk van Isaï schiet een telg op, een scheut van zijn wortels komt tot bloei.” (Isaï, soms ook aangeduid als Jesse, is bekend als de vader van David).

Een telg uit een stronk

Ook in ons adventslied 437: 3 “O aarde, wek die roze rood, ontspring, Heer, aan der aarde schoot.” verwijst de roos naar Christus.

Merkwaardig genoeg komt de roos in de meeste Bijbelvertalingen helemaal niet voor; wel in de Statenvertaling (1637) en in de zg Naardense Bijbel (2004). De concordantie bij de Statenvertaling geeft 2 plaatsen: Hooglied 2: 1, (Ik ben een roos van Saron) en Jesaja 35: 1 (de wildernis zal bloeien als een roos). Het Hebreeuwse woord dat daar met roos wordt vertaald, is in andere vertalingen als lelie, soms als narcis, of krokus weergegeven. Het Bijbels Hebreeuws-Nederlandse woordenboek geeft als vertaling van dat Hebreeuwse woord: lelie, volgens sommigen roos. In de vertaling van het NBG (1951) staat: “Ik ben een narcis van Saron, een lelie der dalen. Als een lelie tussen de distelen zo is mijn liefste onder de jonge meisjes” (Hooglied); en “De woestijn en het dorre land zullen zich verblijden, de steppe zal juichen en bloeien als een narcis.” (Jesaja).

In de Willibrordvertaling (1975) is in Hooglied sprake van “een krokus van de Saronvlakte, ja als een lelie onder de doornen” en in Jesaja “de wildernis zal jubelen en bloeien, weelderig bloeien als een

krokus". De Groot Nieuws-bijbel (1985) geeft in Hooglied 2: 1 "Ik ben een bloem, een narcis in de vlakte van Saron, een lelie in het dal. Als een lelie tussen de distels, zo is mijn vriendin tussen de meisjes." En Jesaja: "Juichen zal het dorre land, het zal bloeien als een narcis."

De vertaling NBV (2004) geeft (Hooglied) "Ik ben een lelie van de Saron, een wilde lelie uit het dal. Als een lelie tussen de distels, zo is mijn vriendin tussen de meisjes." En Jesaja: "De wildernis zal jubelen en bloeien, als een lelie welig bloeien". De vernieuwde versie (2021) daarvan noemt dezelfde plantennamen. Van de moderne vertalingen die ik heb gezien geeft alleen de zgn. Naardense Bijbel de roos.

Al is de roos niet vanuit de Bijbel rechtstreeks van toepassing op Jezus, toch maakt lied 473 ons voldoende duidelijk dat Hij hier met de aanduiding roos is bedoeld. Een prachtig lied. Jan vB

Kerst en Epifanie

In de westerse wereld is het Kerstfeest zowel in de kerk als daarbuiten een heel bijzondere aangelegenheid. Over wat er buiten de kerk allemaal rond Kerst gebeurt zal ik het maar niet hebben; in de kerk vieren we de komst van Jezus, de Messias. Het is één van de belangrijkste feesten in de kerk. Dat is niet altijd zo geweest. Het Kerstfeest is pas in de loop van de vierde eeuw ontstaan, als een christelijk antwoord op het heidense zonnnewendefeest, dat de terugkeer van de onoverwinnelijke zon markeert (de dagen gaan weer lengen).

Al veel eerder werd het feest van Epifanie gevierd. Kleine groepjes christenen vierden in het geheim het verschijnen van Jezus. Vóór Constantijn werd op die dag zowel de geboorte van Jezus, (zoals door Lucas beschreven in Lucas 2) als de komst van de wijzen uit het oosten, (door Mattheus beschreven in Mattheus 2) als zijn doop in de Jordaan door Johannes de Doper gevierd (beschreven door Markus in Markus 1, ook Mattheus en Lucas vermelden deze gebeurtenis.) Opmerkelijk dat Johannes in zijn Evangelie wel de ontmoeting van Jezus en Johannes bij de Jordaan noemt, en zelfs

dat hij de Geest ziet nederdalen als een duif uit de hemel maar niet dat Hij werd gedoopt.

De wijzen, of magiërs of koningen komen Jezus aanbidden en bieden geschenken aan.

Jezus' doop in de Jordaan

(Gerard David, begin 16e eeuw)

Veelvuldig is deze episode in de kunst weergegeven. Soms is in één afbeelding zowel de aanbidding door de herders als die door de Wijzen afgebeeld.

Op de afbeelding hiernaast zie je de Maria en het Kind in de stal met de os en ezel, eenvoudig geklede herders en de rijk uitgedoste wijzen. Ook de opdrachtgevers van het schilderij zijn in het tafereel opgenomen (achter het raam). Links een afbeelding van de kindermoord in Bethlehem. Maar de engelen "Gloria in excelsis" zweven boven de stal.

Er is een bron uit ca 450, een preek van Petrus Chrysologus,

bisschop van Ravenna die uitlegt wat die "verschijning" behelst: Hij spreekt van een driefoudige openbaring, als hij zegt: *"We vieren vandaag dat de wijzen, die de heerlijkheid van de Heer zochten tussen de sterren, Hem vinden, huilend in een wieg.*

We vieren vandaag ook dat (...) Christus in het water van de Jordaan is neergedaald.

En ook gedenken wij vandaag dat Christus een begin maakte met de tekenen toen hij in Kana water veranderde in wijn."

In de middeleeuwse volksdevotie worden de wijzen of magiërs uit Mattheus 2 koningen genoemd en dan krijgen ze namen: Balthazar, Melchior en Caspar.

Adorazione dei Magi (1488,) Domenico Ghirlandaio, (Florence, Ospedali degli innocenti)

Dat het koningen zouden zijn komt wellicht voort uit een tekst van Jesaja (Jesaja 49:23) :

"Koningen zullen uw opvoeders zijn en hun vorstinnen uw verzorgsters. Zij zullen voor u op hun aangezicht vallen..." ;

Vandaar dat het feest van 6 januari in de volksmond Driekoningen wordt genoemd.

De bruiloft te Kana, Mechelen, 16^e eeuw

De andere 2 openbaringen die Petrus Chrysologus noemt komen op de volgende zondagen aan de orde. Eerst de doop in de Jordaan, en op de volgende zondag de bruiloft te Kana. (Johannes 3 vertelt dat dit het eerste teken was dat Jezus deed)

Epifanie wordt al veel langer gevierd dan het ons bekende Kerstfeest. En in de Oosterse kerken wordt tot op de dag van vandaag meer aandacht gegeven aan het feest van Epifanie dan aan het Kerstfeest.

Jan vB

AFSCHEID VAN ONZE CANTRIX AGNES BEDEKER

Cantrix Agnes Bedeker van de Evangelisch-Lutherse gemeente in Zutphen heeft afscheid genomen van deze taak. Haar conditie laat het niet meer toe. De cantorij werd 25 jaar geleden opgericht en vanaf het begin werd ze geleid door Agnes. En veelomvattende taak, waarin de afgelopen jaren voor Agnes ook nog het voorzitterschap van de gemeente bijkwam. Met deze taak gaat ze door, zo blijft ze volop actief in de gemeente. En dat is iets om dankbaar voor te zijn.

Maar nu dan toch wel het afscheid voor wat betreft de muzikale leiding. Bij deze gelegenheid heb ik Agnes een aantal vragen voorgelegd en het verslag daarvan treft u hieronder aan.

Agnes, hoe is het voor jou om 25 jaar de Cantorij te hebben geleid?

25 jaar Cantorij leiden is een lange tijd, maar het voelt niet als 25 jaar. Ik werkte steeds van maand tot maand, vanwege de Avondmaalsdiensten, en natuurlijk ook van hoogfeest tot hoogfeest. Ik ben blij om op deze manier te hebben kunnen bijdragen aan de dienst. Want dat is waar het bij een cantorij omgaat: helpen, ondersteunen van de gemeente. Als cantorij geef je geen concert, maar help je de gemeente op muzikaal gebied. In de afgelopen 25 jaar hebben we daarvoor veel materiaal gehad: in ieder geval het liedboek van 1973 en het nieuwe liedboek van 2013.

Zingen betekent veel voor mij. Als ik zing, kan me dat erg ontroeren, het verheft je. Lezen is anders. Natuurlijk zijn er veel mooie teksten, maar wanneer ze alleen gelezen worden, komen ze me soms vreemd voor. Dan kan ik denken: 'wie heeft dit ooit geschreven?'

Zingen brengt een hele andere dimensie aan. En zingen geeft een bepaalde ordening die behulpzaam is om als gemeente samen de liturgie te beleven. Een lied helpt om tegelijk te zingen, dus de woorden zingend uit te spreken. Bij spreken, en dat merken we ook in coronatijd, is er die ordening meestal niet. Dan wordt het rommeliger.

De cantorij kwam natuurlijk bij elkaar om te zingen, ook bij de repetities, maar we hebben ook altijd oog voor elkaar willen hebben, voor het menselijke. Daarom dronken we ook altijd bij de tweede repetitie koffie, om rustig bij te kunnen praten.

Wat heeft jou doen besluiten om de taak van cantrix op je te nemen?

Ik heb daar in het begin wel over geaarzeld. Ik was lid van de gemeente. Ds. Fred Kalis, die toen de predikant was, kwam het me

vragen. In die tijd was er nog geen cantorij, maar bij sommige gelegenheden zongen enkele gemeenteleden en Jan van Beijeren had dan de leiding. Ik wilde hem zeker niet van deze plaats verdringen. Ik wilde het wel gaan doen, maar alleen wanneer Jan het ook goed vond. Al snel bleek dat Jan het zeker goed vond, hij had ook allerlei andere taken, zoals hij die nu nog steeds heeft. Toen ik dit wist, was het voor mij ook goed. En het was financieel in die tijd voor mij ook heel behulpzaam.

Welke plaats/rol hebben voor jou de muziek en de liederen in de lutherse liturgie?

De muziek en de liederen hebben voor mij een centrale plaats, ze zijn voor mij vervoermiddel van de boodschap. Muziek ontroert op een andere manier dan tekst. Tekst en muziek vullen elkaar aan, en ze zijn in samenhang. Ik word elke dag wakker met een lied, en dat kan een profaan lied zijn of een kerkelijk lied. Dat leeft in mij. Zonder zingen missen we een dimensie, zijn de dingen kaler, en is er minder vreugde te ervaren. Zo is dat van mij. Je mist dan de adem. Bij het lezen van een lied alleen kom ik letterlijk – lichamenlijk – niet overeind, voor zingen kom ik wel overeind. En door zingen kom je bij elkaar, kom je samen op een ander plan.

Welke ontwikkelingen heb je gezien voor wat betreft het muzikale gedeelte van de cantorij?

Ik heb drie dominees meegemaakt. De muziek van ds. Kalis was vooral in de hoek van Zingend Geloven. Bij ds. Jacques Bras zongen we veel Huub Oosterhuis en zaten er vaak katholieke liederen bij. En nu, bij ds. Louisa Vos, zingen we vooral uit het nieuwe liedboek dat heel divers is samengesteld. Maar ik zou wel behoefte hebben aan weer meer Huub Oosterhuis te zingen. (noot van Louisa: dat vind ik een goed plan!).

Wat heeft jou het meest aangesproken?

We zijn steeds onszelf gebleven, en daar ben ik blij om. We zijn lutherse gemeente gebleven, ook in de liturgie. We zijn bijvoorbeeld niet opgegaan in een andere gemeente. Want dat zou ik een risico vinden, dan kan het lutherse verwateren.

In de lutherse liturgie spreekt me aan dat de liturgie onmisbaar is, en dat er zo'n grote keuze is aan liederen. Hierbij is het werk van een cantor af en toe ook wel ploeteren. Door de grote diversiteit is veel voorbereiding nodig. Ik ben dat gaandeweg met midifiles gaan doen. Die maakte ik per nieuw lied en dit materiaal stuurde ik vooraf naar de cantorijleden, als hulpmiddel bij het oefenen thuis.

Wat waren voor jou in de afgelopen 25 jaar voor wat betreft de cantorij belangrijke momenten/hoogtepunten?

Echt een hoogtepunt voor mij was de ingebruikname van het orgel. Daar hebben we als cantorij veel plezier aan gehad. In het liedboek zijn een aantal contrafacten opgenomen. Dat zijn liederen die oorspronkelijk wereldlijke teksten hadden. Bij de ingebruikname van het orgel hebben we van deze contrafacten de wereldlijke teksten gezongen, met als motto: 'de cantorij gaat vreemd'.

Een ander hoogtepunt voor mij was dat we op een Hemelvaartsdag als cantorij naar Vlieland gingen en daar in de dienst gezongen hebben, dat was met ds. van Dunnewold.

En de moeilijke momenten?

Die zijn er niet zoveel geweest. Wel is ooit in de kerkenraad aan de orde geweest om alleen op hoogtijdagen te gaan zingen. Daar heb ik me tegen verzet en daar ben ik blij om dat ik dat gedaan heb. En natuurlijk is ook moeilijk geweest dat we cantorijleden verloren aan de dood. We zongen dan op de uitvaart. Dat was moeilijk, maar het was ook mooi om dat te doen. Dit raakt een heel kostbaar punt, namelijk dat de cantorij uit gemeente komt. Het is geen vreemd gezelschap wat daar staat te zingen. We zijn het zelf.

Kun je twee liederen noemen die door de cantorij worden gezongen die je in je hart draagt?

Er zijn heel veel liederen die ik heel mooi vind. Als ik er twee moet noemen dan is het: 'Zolang we ademen.' (liedboek 657) Dat is toch wel het clublied van de cantorij. En dit lied is nu heel actueel geworden voor mij. 'Het lied op andere lippen helpt mijn dan door de nacht': dit is nu ook voor mij van toepassing. Het geeft voor mij letterlijk aan wat de cantorij is. En dat de muren vallen, er zit veel kracht in het lied. Het lied is geschreven in mineur toonsoort, maar het laatste akkoord speelt organist Jan de Ruiter in majeur. Dat vind ik heel sterk.

Het andere lied dat ik heel mooi vind is het paaslied van Huub Oosterhuis: 'Dan zal ik leven'. Dat geeft heel mooi de sfeer van de vroege ochtend – met de schemering van de ochtend nog – in de lente aan. En dat past voor mij bij Pasen. De mensen die je op zaterdagavond zag, groet je op Paasmorgen opnieuw. Het is voor mij een ontroerend lied.

Wat zou je aan de gemeente willen meegeven voor wat betreft liturgie, muziek en liederen?

Blijf jezelf. Hou de waarden die je hebt in ere. Ondanks ouderdom of aantal mensen in de gemeente, blijven deze waarden net zo belangrijk. Je moet er in geen enkel opzicht op gaan bezuinigen.

Agnes en ik bespreken met elkaar dat afscheid nemen van een cantorij in een tijd waarin niet of nauwelijks gezongen kan worden wel heel naar en moeizaam is. We sluiten het gesprek af met de hoop dat op Paasmorgen 2022 de cantorij, samen met Agnes, het lied 'Dan zal ik leven' zal zingen.

Agnes: veel dank!

Namens de gemeente, de kerkenraad en mij. Wat was het fijn om met jou samen te werken!

Tot slot van dit interview het lied dat ons brengt tot aan de vroege morgen:

Dan zal ik leven

Het zal in alle vroegte zijn
als toen.
De steen is weggerold.
Ik ben uit de grond opgestaan.
Mijn ogen kunnen het licht verdragen.
Ik loop en struikel niet.
Ik spreek en versta mijzelf.
Mensen komen mij tegemoet -
wij zijn in bekenden veranderd.
Het zal in alle vroegte zijn
als toen.
De ochtendmist trekt op.
Ik dacht een dorre vlakte te zien.
Volle schoven zie ik, lange halmen, aren
waarin de korrel zwelt.
Bomen omranden het bouwland.
Heuvels golven de verte in,
bergopwaarts, en worden wolken.
Daarachter,
kristal geworden, verblindend,
de zee die haar doden teruggaf.
Wij overnachten in elkaars schaduw.
Wij worden wakker van het eerste licht.
Alsof iemand ons bij naam en toenaam
heeft geroepen.
Dan zal er nieuw leven zijn.
Dan zullen wij leven.
Dan zal ik leven.
Ds. Louisa Vos

Gemeentedag 17 oktober 2021

Nadat vorig jaar geen gemeentedag kon worden georganiseerd in verband met de corona-crisis, konden we nu eindelijk weer een dag als gemeente bij elkaar komen.

De dag begon met een dienst in de behoorlijk gevulde kerk in Zutphen.

Mevrouw ds. Vos hield een inspirerende preek over de volgende tekstgedeelten: Jesaja 29: 18-24, Hebréeën 4: 12-16 en Marcus 10: 32-45. De gekozen liederen sloten daar goed bij aan.

Na afloop van de dienst werd gewandeld, gefietst of gereden met de auto/scootmobiel naar de door Cathrien van Reeuwijk geregelde ruimte in de voormalige meisjesvakschool aan het Vispoortplein (de mannen mochten nu ook naar binnen!).

Daar stonden koffie, thee en frisdrank al op ons te wachten. Nadat alle 24 aanwezigen zich van drinken hadden voorzien, ontstonden geanimeerde gesprekken aan de diverse tafeltjes. Op voorstel van Sophieke werd geregeld gewisseld van tafel, zodat je met meerdere gemeenteleden op een ongedwongen wijze kon kennismaken of de al bekende contacten verdiepen.

In de tussentijd werd op een aparte tafel de lunch voorbereid. Dean, de oorspronkelijk uit Groot-Brittannië

paprikasoepp

wraps met groente

afkomstige kok, gaf een toelichting op de gerechten: paprika soep met flat brood, wraps gevuld met gegrilde groenten

en pesto, warme empanades, gemixte salade en salade met penne.

Allemaal heerlijk, al was de soep voor sommigen wel erg pittig.

salade

warme empanades

Nadat iedereen was verzadigd, werd het middagprogramma gepresenteerd door Louisa Vos, Lida Stefanski en Jan van Beijeren. Zij namen ons mee op reis kriskras door alle Nederlandse provincies. Louisa deed dat aan de hand van diverse legendes, Lida vertelde over dichters en droeg gedichten voor en Jan nam ons mee langs door hemzelf gemaakte foto's. Het was allemaal heel interessant en leerzaam.

Uiteindelijk werd een uur later dan vooraf gepland en afgesproken met de beheerder van de vakschool de dag besloten en keerde iedereen huiswaarts.

Het was fijn om op deze wijze weer met elkaar gemeente te kunnen zijn. Voor herhaling vatbaar.

Hartelijk dank aan alle organisatoren.

Gerrie en Chris van Meurs.

Collecteopbrengsten en bloemengroet

Het collectedoel van de eerste collecte is steeds vermeld;

de 2^e collecte is voor Kerk & Eredienst

collecte

Datum	collectedoel	1e opbrengst	2e	bloemengroet
12 sept	onderhoudsf.	€ 39,25	27,50	mw. Nell
19 sept	zending KiA	41,75	33,75	dhr. De Groot
26 sept	vredesweek	36,50	40,15	mw. Pracht
3 okt	Israëlzondag	39,75	39,30	mw. Ketel

10 okt	voedselbank	28,75	26,75	mw. Westdorp
17 okt	najaarszend.	59,87	60,25	mw. v Reeuwijk
24 okt	hospice	81,75	57,75	mw. Wiersma
31 okt	Lutherstichting	40,60	28,30	dhr. Marijt
7 nov	proj. diaconie	29,65	51,25	dhr. Oonk
14 nov	Polenproject	42,75	43,25	mw. ds. Günther

Bloemengroet

Uit het oog, niet uit het hart

Een berichtje van Farzad en Sima; met toestemming van Farzad neem ik dit briefje op:

Beste Jan Van Beijeren

Heel fijn om van je te horen en we zijn ook heel blij dat jullie aan ons denken. Dat is namelijk een nieuwe fase in ons leven, ja zeker, Den Haag is echt anders .Het is groot maar niet erg druk. Eerlijk gezegd, we vinden het niet zo leuk dat contacten in grote steden beetje beperkt zijn maar dat is niet anders !!! Gelukkig ga ik naar de lutherse kerk hier in Den Haag en daar ben ik blij mee. Er zijn hele mooie diensten en waarschijnlijk zal ik lector zijn vanaf volgende jaar.

Het gaat ook goed met Sima en Ayrin ,beetje gewend aan de omgeving. Helaas krijgt Sima soms rugpijn en nekpijn. Dat heeft te maken met de trappen. We hebben geen lift en Ayrin is zwaarder geworden, dat hoort erbij !!! Sima is bezig met haar taalles. Het is een klein stapje naar de toekomst. In onze vrije tijd gaan we

meestal wandelen. Den Haag is een mooie stad en we genieten van de mooie oude gebouwen in het centrum .

We denken ook aan je en de gemeenteleden.

Terugkijkend naar het verleden hebben wij hele mooie herinneringen van jullie allemaal .De echte vriendelijkheid dat we van de gemeenteleden kregen vergeten we nooit. Ik heb veel van jullie geleerd.

We gaan door en we hopen dat de Heer ons behoudt en helpt.

We wensen jullie allemaal zegen toe.

Hartelijke groeten

Farzad,Sima en Ayrin

Kerkdiensten in de komende weken

De diensten in de Lutherse kerk beginnen steeds om 10.15 uur, tenzij anders aangegeven. Die in de Wijngaard om 10 uur, tenzij anders aangegeven. Voorlopig zijn de diensten in de Lutherse kerk alleen online te volgen.

Datum zondagsnaam/voorganger

kleur/collecte

28 november

1^e zondag van Advent

paars

Lutherse kerk

dr. D. Akerboom

opvang daklozen Arnhem

Wijngaard

mw. ds. I. Pijpers-Hogendoorn

5 december

2^e zondag van Advent

paars

Lutherse kerk

mw. ds. D. van Alphen

gevangeniswezen

Wijngaard

ds. R. Heins, HA

12 december

3^e zondag van Advent

paars

Lutherse kerk

mw. ds. L. Vos

kerstpakkettenactie

Wijngaard

mw. ds. I. Pijpers-Hogendoorn

19 december

4^e zondag van Advent

paars

Lutherse kerk

ds. W. Sarolea

onderhoudsfonds

Wijngaard

ds. R. Heins

24 december	kerstavond	wit
Lutherse kerk 19 u	mw. ds. L. Vos	diaconie
Walburgis 19 uur	mw. ds. I. Pijpers-Hogendoorn, kinderkerst	
Walburgis 23 uur	ds. R. Heins	kerstnachtdienst
25 december	1^e kerstdag	wit
Lutherse kerk	mw. ds. L. Vos, HA	kinderen in de knel
Wijngaard	mw. ds. I. Pijpers-Hogendoorn	
26 december	2^e kerstdag	wit
Lutherse kerk	geen dienst	-
Wijngaard	geen dienst, wel in Warnsveld	
2 januari	2^e zondag na Kerst	wit
Lutherse kerk	mw. M. Brussel	opv. daklozen Arnhem
Wijngaard	mw. ds. Pijpers nieuwjaarsbegroeting	
9 januari	Epifanie	wit
Lutherse kerk	dr. D. Akerboom	PKN onderst. gemeenten
Wijngaard	ds. R. Heins	
16 januari	1^e zondag na Epifanie	wit
Lutherse kerk	mw. ds. L. Vos	KiA catechese&educatie
Wijngaard	ds. J. W. Hengeveld	
23 januari	2^e zondag na Epifanie	wit
Lutherse kerk	ds. J. Uytenbogaardt	diaconie
Wijngaard	mw. ds. I. Pijpers- Hogendoorn HA	
30 januari	3^e zondag na Epifanie	wit
Lutherse kerk	mw. ds. L. Vos, HA	KiA missionair werk
Wijngaard	ds. R. Heins	
6 februari	4^e zondag na Epifanie	wit
Lutherse kerk	mw. M. Brussel	KiA werelddiaconaat
Wijngaard	mw. ds. I. Pijpers-Hogendoorn	

Diensten in Hengelo, Lebuïnuskapel

5 december	10.30 uur	mw. ds. L. Vos, HA
2 januari	10.30 uur	ds. N. Pronk
6 februari	10.30 uur	ds. F.A. Wiersma

Twekkelo

Over de diensten in Twekkelo is op dit ogenblik nog niets aan te kondigen.

Middagpauzediensten

Elke donderdag om 12.15 uur

In verband met de Coronapandemie gaan de diensten voorlopig niet door.

<i>Datum</i>	<i>voorganger</i>	<i>organist</i>
25 november	Ds. W. Stolte (verjaardag Middagpauzedienst)	J. de Ruiter
2 december	ds. C. Bochanen	A. Klein Hulze
9 december	mw. pastor G. Pols	H. Wormeester
16 december	ds. W. Stolte	nog onbekend
23 december	ds. S.A. Meijer	H. Kloosterboer
30 december	J.W. Hengeveld	nog onbekend
6 januari	ds. W. Stolte	
13 januari	mevr. N. Bilder (LdH),	
20 januari	ds. S.A. Meijer	
21 januari	ds. J. Boer, Nunspeet	

Bankrekening Evangelisch-Lutherse Gemeente Zutphen:

NL18ABNA 048 63 42 522 t.n.v.

Kerkrentmeester van de ELGZ te Almelo

Financiële bijdrage De Omroeper:

Postgiro NL72INGB 000 092 02 24 t.n.v. Evangelisch-Lutherse Gemeente te Zutphen
o.v.v. "voor de Omroeper"

Autodienst:

Wilt u opgehaald worden om naar de kerk te gaan? Belt u dan uiterlijk een dag
tevorens naar Jos Petersen (0575-511543).

Gegevens preekplaats Tweekelo:

Johanneskerk, Tweekelerweg 110, 7547 RN Enschede

Kerkrentmeester Tweekelo:

Mw. F.A. van Dijk

Duivenvoorde 20; 7608 KW Almelo; tel.: 0546- 825059

e-mail: f.a.vandijk@utwente.nl

NL65RABO 012.22.89.986 t.n.v. ELG Enschede

Contactadres Tweekelo:

Mw. P. Veerman - de Graav, Gentiaan 15, 7521 BE Borne

tel. : 074-2662998;

Gegevens preekplaats Hengelo:

Lebuïnuskapel, Dorpsmatenstraat 40, 7551 BV Hengelo

De directe link facebook: <https://www.facebook.com/Lutherse-Gemeente-Zutphen-1774720556083227/>

Kopij voor het volgende nummer inleveren:

uiterlijk zaterdag 15 januari 2022 bij de redactie p/a:

janvanbeijeren@planet.nl

Lied 445 De nacht is haast ten einde

De nacht is haast ten einde
De morgen niet meer ver.
Bezing nu met verblijden
de held're morgenster.
Wie schreide in het duister
begroet zijn klare schijn
als hij met al zijn luister
straalt over angst en pijn.

Zo is ons God verschenen
in onze lange nacht
Hij die de eng'len dienen
die eeuwen is verwacht
is als een kind gekomen
en heeft der wereld schuld
nu zelf op zich genomen
en draagt ze met geduld.

Hoevele zware nachten
van bitterheid en pijn
en smartelijk verwachten
ons deel nog zullen zijn
op deze donk're aarde,
toch staat in stille pracht
de ster van Gods genade
aan 't einde van de nacht.

God lijkt wel diep verborgen
in onze duisternis
maar schenkt ons toch een morgen
die vol van luister is.
Hij komt ons toch te stade
ook in het strengst gericht.
Zijn oordeel is genade,
zijn duisternis is licht.

*Tekst Jochen Klepper – 'Die Nacht is vorgedrungen'
Vertaling Jan Willem Schulte Nordholt,
Melodie Johannes Petzold*

Indien onbestelbaar

Retouradres:

Heeckerenlaan 24
7203 BC Zutphen